

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง

สมมติฐานในการวิจัย

- 1.เด็กในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style) จะมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบอื่น
- 2.ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ทั้งเพศชายและหญิง ในโรงเรียนสหศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในสังกัดต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 17 โรงเรียน และได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดย

1.แบ่งเขตในกรุงเทพมหานครจำนวน 50 เขต ตามเขตการปกครอง 3 เขตเมือง ดังนี้ (สำนักงานทะเบียนราษฎร กรุงเทพมหานคร, 2543)

-เขตเมืองชั้นใน มีจำนวน 21 เขต คือ เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตปทุมวัน เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตยานนาวา เขตสาทร เขตบางคอแหลม เขตดุสิต เขตบางซื่อ เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตคลองเตย เขตวัฒนา เขตจตุจักร เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ และเขตดินแดง

-เขตเมืองชั้นกลาง มีจำนวน 17 เขต คือ เขตพระโขนง เขตประเวศ เขตบางเขน เขตบางนา เขตสายไหม เขตวังทองหลาง เขตบางกะปิ เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว เขตสะพานสูง เขตบางพลัด เขตภาษีเจริญ เขตจอมทอง เขตราษฎร์บูรณะ เขตทุ่งครุ และเขตสวนหลวง

-เขตเมืองชั้นนอก มีจำนวน 12 เขต คือ เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหลักสี่ เขตดอนเมือง เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตตลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา เขตหนองแขม เขตบางแค เขตบางบอน และเขตบางขุนเทียน

2. สุ่มเขตต่าง ๆ ในแต่ละเขตเมืองด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย ดังนี้

เขตเมืองชั้นใน ได้แก่ เขตดุสิต เขตบางซื่อ เขตคลองเตย เขตบางกอกน้อย และเขตจตุจักร

เขตเมืองชั้นกลาง ได้แก่ เขตบางพลัด เขตภาษีเจริญ และเขตจอมทอง

เขตเมืองชั้นนอก ได้แก่ เขตตลิ่งชัน เขตหนองแขม และเขตบางขุนเทียน

3. เลือกโรงเรียนสหศึกษาที่เปิดสอนถึงระดับประถมศึกษาในแต่ละเขต ดังนี้

เขตเมืองชั้นใน ทดสอบนักเรียนทั้งสิ้น 1373 คน จาก 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนราชวินิต โรงเรียนประถมสาธิตราชภัฏสวนสุนันทา โรงเรียนวัดสร้อยทอง โรงเรียนประถมนนทบุรี โรงเรียนวัดมะลิ โรงเรียนวัดดุสิตาราม โรงเรียนทับทอง และโรงเรียนประชานิเวศน์

เขตเมืองชั้นกลาง ทดสอบนักเรียนทั้งสิ้น 902 คน จาก 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนทิวไผ่งาม โรงเรียนบางยี่ขันวิทยาคม โรงเรียนเวดิมศึกษา และโรงเรียนวัดนางนอง

เขตเมืองชั้นนอก ทดสอบนักเรียนทั้งสิ้น 757 คน จาก 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดมะกอก โรงเรียนวรรัตนศึกษา โรงเรียนเลิศหล้า และโรงเรียนดวงวิภา

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยคณะผู้วิจัย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ พรพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ ชีระพร อูวรรณโณ เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ สุภาพรณ โคตรจรัส คัคนางค์ มณีศรี และพรพรรณระพี สุทธิวรรณ (2543) ไปให้นักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น ที่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ทำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้เพื่อจำแนกการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 4 แบบ คือ

1. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style)
2. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style)
3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive Parenting Style)
4. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Uninvolved Parenting Style)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ที่จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	เพศหญิง		เพศชาย		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.แบบดูแลเอาใจใส่	745	42.07	508	40.29	1253	41.33
2.แบบเข้มงวดกวดขัน	73	4.12	59	4.68	132	4.35
3.แบบรักตามใจ	216	12.20	119	9.44	335	11.05
4.แบบทอดทิ้ง	179	10.11	117	9.28	296	9.76
5.จัดไม่ได้	558	31.51	458	36.32	1016	33.51
รวม	1771	100.00	1261	100.00	3032	100.00

3.ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็นรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบละ 100 คน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูโดยจำแนกตามเพศ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	เพศหญิง	เพศชาย	รวม
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่	50	50	100
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	50	50	100
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	50	50	100
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	50	50	100
รวม	200	200	400

4.นำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของ Shutte, Malouff, Hall, Haggerty, Cooper, Golden, & Domgeim (1998) ไปให้นักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่ถูกจำแนกตามรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.นำแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กไปให้ครูประจำชั้นของนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ทำแบบวัด เพื่อหาความสอดคล้องในการตอบแบบวัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

- 1.แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind
- 2.แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของ Schutte
- 3.แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กจากครูประจำชั้น

1.แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind

แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยนำมาใช้ คือ แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (1966, 1967, 1968, 1970, 1971, 1972, 1980) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยคณะผู้วิจัย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญย์ ชีระพร อุวรรณโณ เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์ สุภาพรรณ โคตรจรัส คัดนางค์ มณีศรี และพรรณระพี สุทธิวรรณ ได้ทำการวิจัยร่วมกันเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนไทยกับกระบวนการสังคมประภคิตของครอบครัวไทย ในปัจจุบัน (2543) โดยใช้รูปแบบการรายงานตนเอง ซึ่งได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 4 แบบ คือ

1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่	(Authoritative Parenting Style)
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	(Authoritarian Parenting Style)
3.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	(Permissive Parenting Style)
4.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	(Uninvolved Parenting Style)

ลักษณะแบบสำรวจ

แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง เป็นแบบประเมินค่าลิเคิร์ต (Likert Scale) มีลักษณะเป็นข้อกระทงที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ไม่ตรงเลย ไม่ค่อยตรง ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน ตรง และตรงมาก ประกอบด้วยข้อกระทงจำนวน 99 ข้อ โดยเรียงข้อกระทงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบคละกัน รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบจะประกอบด้วยลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8) ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าตามทฤษฎีการอบรมเลี้ยงดูของ Baumrind คณะผู้วิจัยได้พัฒนาข้อกระทงในแต่ละลักษณะคำสำคัญ (Key Word 8) ออกมาเป็นคำถาม ดังนี้

- 1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style) จำนวน 25 ข้อ
- 2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style) จำนวน 26 ข้อ
- 3.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive Parenting Style) จำนวน 25 ข้อ
- 4.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Uninvolved Parenting Style) จำนวน 25 ข้อ

วิธีตอบแบบสำรวจ

ให้ผู้ตอบแบบสำรวจพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับกรกระทำ หรือทำที่ของบิดามารดา หรือ ของผู้ตอบเพียงไร แล้วขีดเครื่องหมาย (✓) ทับตัวเลขที่เหมาะสม

หาก <u>ตรง</u> มากสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 5
หาก <u>ตรง</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 4
หาก <u>ตรงและ</u> ไม่ตรงพอ ๆ กันสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 3
หาก <u>ไม่</u> ค่อยตรงสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 2
หาก <u>ไม่</u> ตรงเลยสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 1

เกณฑ์การ ให้คะแนน

คำตอบในกระขงของแบบสำรวจชุดนี้ คือ 1 ถึง 5 ดังนี้

	การกระทำหรือทำที่	ตรงมาก	ตรง	ตรงและ ไม่ตรงพอ ๆ กัน	ไม่ค่อย ตรง	ไม่ตรง เลย
0	พ่อแม่คาดหวังให้ฉันทำตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้	5	4	3	2	1

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่านักเรียนเห็นว่าข้อความทางด้านซ้ายมือ “ ตรง ” กับการกระทำของพ่อแม่ของนักเรียน จะได้ 4 คะแนน

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประเมินค่า

คำตอบ	คะแนน (ข้อกระทงเป็นบวก)	คะแนน (ข้อกระทงเป็นลบ)
ตรงมาก	5	1
ตรง	4	2
ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน	3	3
ไม่ค่อยตรง	2	4
ไม่ตรงเลย	1	5

นำคะแนนของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละรูปแบบไปคำนวณเป็นคะแนนมาตรฐาน (Z - score) หากพบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบใดมีคะแนนสูงกว่าอีก 3 รูปแบบอย่างน้อยครั้งหนึ่งของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้ถือว่านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบนั้น

การสร้างและคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารของ Baumrind และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการศึกษา คณะผู้วิจัยได้ทำการสัมมนาร่วมกันเพื่อสร้างและพัฒนาแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูจำนวน 5 ครั้ง

2. คณะผู้วิจัยได้เรียบเรียงข้อกระทงเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบให้สอดคล้องกับทฤษฎีของBaumrind และปรับให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทยที่ได้ศึกษาจากงานวิจัยที่ทำระหว่างปี 2528 - 2542

3. คณะผู้วิจัยโครงการและผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา 6 คน ได้สัมมนาร่วมกันเพื่อพิจารณาข้อกระทงในแต่ละด้านของแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งได้สรุปข้อกระทงเป็นด้านละ 16 - 32 ข้อ รวมเป็นข้อกระทงทั้งสิ้น 104 ข้อ

4. คณะผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่ประกอบด้วยข้อกระทง 104 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความตรงและค่าความเที่ยงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม จำนวนระดับชั้นละ 150 คน โรงเรียนละ 300 คน รวมเป็นนักเรียน 600 คน

5. คณะผู้วิจัยหาความตรงของแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูโดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (Corrected Item - Total Correlation

หรือ CITC) พบว่ามีข้อที่มีนัยสำคัญต่ำ จึงพิจารณาตัดข้อกระทงออกไปจำนวน 5 ข้อ เหลือข้อกระทง 99 ข้อที่มีค่านัยสำคัญสูงสุดในแต่ละด้าน

6. คณะผู้วิจัยหาความเที่ยงของแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค(Cronbach) ของคำสำคัญ 32 ประการในแต่ละรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งได้ค่าดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8)	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style)	1.1 เรียกร้อง (Demands)	0.40
	1.2 กำหนด กฎ ระเบียบ และวินัย (Rules / Regulations / Discipline)	0.66
	1.3 กระตุ้นให้ปฏิบัติตามกฎ (Rule Enforcement)	0.51
	1.4 ออบอุ่น รักสนับสนุน (Warmth / Affection / Support)	0.78
	1.5 มีการสื่อสารสองทางที่ชัดเจน (Bi-Directional and Clear Communication)	0.65
	1.6 ส่งเสริมให้เป็นตัวของตัวเองและพึ่งตนเอง (Encouraging Independence & Individuality)	0.50
	1.7 เคารพในสิทธิทั้งของพ่อแม่ และเด็ก (Right of Both Parent and Child)	0.40
	1.8 ให้รางวัลและลงโทษ (Reward > Punishment)	0.58
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่		0.86
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style)	2.1 เรียกร้องมาก (Strong Demand)	0.59
	2.2 ตั้งมาตรฐานชัดเจน (Absolute Sets of Standards)	0.72
	2.3 ให้ความสำคัญในการเชื่อฟัง (Value of Obedience)	0.68
	2.4 ให้ความอบอุ่นน้อย (Less Nurturant)	0.68
	2.5 ไม่สนับสนุนการสื่อสารสองทาง (Discouraging Bi - Directional)	0.72
	2.6 จำกัดความเป็นอิสระและความเป็นตนเองของเด็ก (Suppressing Child Independence and Individuality)	0.43

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8)	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
	2.7อคติตามความต้องการของพ่อแม่ (Biased in Favor of Parental Needs)	0.61
	2.8ข่มขู่และลงโทษ (Threat and Punishment)	0.58
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม		0.91
3.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive Parenting Style)	3.1หลีกเลี่ยงการเรียกร้อง (Avoid Making Demands)	0.59
	3.2มีข้อจำกัดและกฎเกณฑ์น้อย (Few Rules / Limits)	0.41
	3.3อดทนและยอมรับพฤติกรรมไม่เป็นไปตามวัยไม่ขัดใจ (Tolerate and Accepting Immature Behavior Without Parental Restraint)	0.63
	3.4ให้ความอบอุ่นและเกี่ยวข้องน้อย (Moderate Nurtaurant / Less Involved)	0.36
	3.5เด็กมีบทบาทในการสื่อสารมากกว่าพ่อแม่ (Child Dominated Communication)	0.58
	3.6ยอมรับการตัดสินใจที่ปราศจากความรับผิดชอบและไม่มีวุฒิภาวะ (Allow Immature and Responsible Decision Making)	0.48
	3.7ตามใจเด็ก (Biased in Favor of Child Needs)	0.41
	3.8ลงโทษน้อย (Little Punishment)	0.41
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ		0.81
4.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Uninvolved Parenting Style)	4.1ไม่เรียกร้อง (Undemanding)	0.38
	4.2ไม่มีกฎเกณฑ์ไม่ใส่ใจ (No Rules / Ignoring)	0.58
	4.3ทอดทิ้ง ปฏิบัติไม่ดี (Neglect / Maltreatment)	0.63
	4.4ห่างเหินทางอารมณ์ (Emotionally Detached)	0.64
	4.5สื่อสารน้อย (Infrequent Communication)	0.58
	4.6ให้เด็กมีอิสระโดยไม่มีการสนับสนุนจากพ่อแม่ (Allow Child Independence Without Parental Support)	0.50
	4.7ความต้องการของพ่อแม่เป็นใหญ่ (Biased in Favor of Parental Needs)	0.66
	4.8ทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ (Physical and / or Psychological Abuse)	0.62
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง		0.89

การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูที่มีข้อกระทงจำนวน 99 ข้อ โดยนำไปทดลองใช้กับเด็กนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นอายุ 10 - 12 ปี ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โรงเรียนตรุณวัฒนา จำนวน 30 คน ทำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดู และนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของการอบรมเลี้ยงดู ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่	0.81
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	0.85
3.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	0.83
4.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	0.91

2.แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของ Schutte

แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ คือ The 33 - Item Emotional Intelligence Scale ของ Schutte และคณะ (1998) ซึ่ง Schutte ได้สร้างข้อกระทงตามโครงสร้างทฤษฎีของ Mayer and Salovey (1990) โดยแบ่งรูปแบบความฉลาดทางอารมณ์ออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1.การรู้จักอารมณ์ของตนและผู้อื่น (Appraisal and Express of Emotion)

เป็นความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ถูกต้องและตรงตามความเป็นจริง

2.การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน (Regulation of Emotion)

เป็นความสามารถที่จะจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม สามารถควบคุมอารมณ์และสามารถจัดการกับอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

3.การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์ (Utilization of Emotions)

เป็นความสามารถในการควบคุมความต้องการได้อย่างเหมาะสม สามารถนำอารมณ์และความรู้สึกของตนเองมาสร้างพลังในการกระทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ และเป็นพลังในการให้กำลังใจตนเอง

ซึ่งสาเหตุที่ใช้โครงสร้างทฤษฎีของ Mayer and Salovey (1990) เพราะ Schutte และคณะ เห็นว่าสามารถรวบรวมมิติของพัฒนาการทางอารมณ์ได้ครอบคลุมซึ่งมิติในแนวคิดอื่นสามารถนำมาจัดเข้าในรูปแบบความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง 3 แบบได้

ลักษณะแบบวัด

แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ เป็นแบบประเมินค่าลิเคอร์ต (Likert Scale) มีลักษณะเป็นข้อกระทงที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยพอ ๆ กัน เห็นด้วย และเห็นด้วยมากที่สุด ประกอบด้วยข้อกระทงจำนวน 33 ข้อ โดยเรียงข้อกระทงขององค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ 3 ประการคละกัน ดังนี้

1. การรู้จักอารมณ์ของตนและผู้อื่น (Appraisal and Express of Emotion) มีข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 4 5 8 9 11 15 18 22 25 26 29 32 33

2. การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน (Regulation of Emotion) มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1 10 12 13 14 16 19 21 24 30

3. การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์ (Utilization of Emotions) มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 2 3 6 7 17 20 23 27 28 31

วิธีตอบแบบวัด

ให้ผู้ตอบแบบวัดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วตัดสินใจว่า เป็นจริงกับผู้ตอบมากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่เลือก

หาก <u>เห็นด้วยมากที่สุด</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 5
หาก <u>เห็นด้วย</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 4
หาก <u>เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 3
หาก <u>ไม่เห็นด้วย</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 2
หาก <u>ไม่เห็นด้วยมากที่สุด</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 1

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบในกระหังของแบบวัดชุดนี้ คือ 1 ถึง 5 ดังนี้

การกระทำหรือทำที่	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย พอๆ กัน	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย มากที่สุด
0 ฉันควบคุมอารมณ์ได้	5	4	3	2	1

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่านักเรียนเห็นว่าข้อความทางด้านซ้ายมือ “ ส่วนมากจริง ” กับการกระทำของตนเอง จะได้ 4 คะแนน

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประเมินค่า

คำตอบ	คะแนน(ข้อกระหังเป็นบวก)	คะแนน(ข้อกระหังเป็นลบ)
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วย	4	2
เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1	5

ข้อกระหังที่เป็นบวกมี 30 ข้อ คือ ข้อที่ 1 2 3 4 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 29 30 31 32

ข้อกระหังที่เป็นลบกลับหน้าหน้าคะแนนมี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 5 28 33

รวมคะแนนจากข้อกระหังทั้ง 33 ข้อ เป็นคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 33 ถึง 165 คะแนน

การสร้างและคุณภาพเครื่องมือ

Schutte และคณะได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. คณะผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ เช่น Mayer and Salovey (1990), Bernet (1996), Salovey and Mayer (1997), Cooper and Sawaf (1997) และได้เลือกใช้แนวคิดของ Mayer and Salovey (1990) คือ การรู้จักอารมณ์ของตนและผู้อื่น

(Appraisal and Express of Emotion) การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน (Regulation of Emotion) และ การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์ (Utilization of Emotions)

2. คณะผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงของความฉลาดทางอารมณ์ให้สอดคล้องกับแนวคิดของ Mayer and Salovey (1990) ซึ่งได้ข้อกระทง 62 ข้อ

3. คณะผู้วิจัยนำข้อกระทงไปทดสอบค่าความตรงตามโครงสร้างทฤษฎีกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในนครหลวงทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา จำนวน 346 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจนได้ข้อกระทง 33 ข้อ

4. คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องภายในโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความสอดคล้องภายใน 0.90

5. คณะผู้วิจัยทดสอบค่าความเที่ยง โดยใช้วิธีทดสอบซ้ำกับนักศึกษาทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา จำนวน 28 คน โดยทิ้งระยะห่าง 2 สัปดาห์ ได้ค่าความเที่ยง 0.78

การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยขอลิขสิทธิ์ในการแปลเป็นภาษาไทยและแปลแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของ Schutte และคณะ (1998) พร้อมทั้งพิจารณาความเหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมไทย

2. ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่แปลจำนวน 33 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบภาษาและพิจารณาความเหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมไทย พร้อมทั้งแก้ไขในขั้นต้น

3. ผู้วิจัยปรับภาษาของข้อคำถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และนำไปทดลองใช้กับเด็กแล้วนำมาปรับปรุงภาษาเพิ่มเติม

4. ผู้วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ดร.จิ้น แบร์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ และคำศัพท์เฉพาะทางด้านจิตวิทยา ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาโดยการแปลข้อคำถามกลับเป็นภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยตรวจสอบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษและปรับแก้ไขให้มีข้อความเหมือนต้นฉบับ

5. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่มีข้อกระทงจำนวน 33 ข้อ โดยนำไปทดลองใช้กับเด็กนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นอายุ 10 - 12 ปี ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โรงเรียนตรุณวัฒนา จำนวน 30 คน ทำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ และนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 3 รูปแบบ

องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1.การรู้จักอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น	0.62
2.การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน	0.54
3.การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์	0.54
รวม	0.78

3.แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็ก

เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กจากครูประจำชั้น แล้วนำไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินไว้ เพื่อตรวจสอบว่าเด็กมีการรับรู้ตนเองตามความเป็นจริงหรือไม่ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของ Mayer and Salovey (1990) ทั้ง 3 ประการ คือ การรู้จักอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน และ การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์

วิธีตอบแบบวัด

ให้ผู้ตอบแบบวัดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วตัดสินใจว่า เป็นจริงกับผู้ตอบมากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่เลือก

หากเห็นด้วยมากที่สุดสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 5
หากเห็นด้วยสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 4
หากเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆกันสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 3
หากไม่เห็นด้วยสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 2
หากไม่เห็นด้วยมากที่สุดสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 1

แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็ก ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 12 ข้อที่ครอบคลุมองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ 3 ประการ ดังนี้

1.การรู้จักอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น	ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1 2 3 4
2.การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน	ได้แก่ ข้อคำถามที่ 5 6 7 8
3.การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์	ได้แก่ ข้อคำถามที่ 9 10 11 12

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบในกระถงของแบบวัดชุดนี้ คือ 1 ถึง 5 ดังนี้

การกระทำหรือท่าที	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย พอๆกัน	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย มากที่สุด
0 ศิษย์ของท่านไม่โกรธเมื่อถูกเพื่อนแกล้ง	5	4	3	2	1

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่าครูประจำชั้นเห็นว่าข้อความทางด้านซ้ายมือ “ ส่วนมากจริง ” กับการกระทำของลูกศิษย์ จะได้ 4 คะแนน

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตรฐานประเมินค่า

คำตอบ	คะแนน(ข้อกระถงเป็นบวก)
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1

โดยผู้วิจัยใช้แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กนี้เป็นเครื่องมือตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินตนเองกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่

การสร้างและคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดของ Mayer and Salovey (1990) คือ การรู้จักอารมณ์ของตนเอง และผู้อื่น (Appraisal and Express of Emotion) การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง (Regulation of Emotion) และ การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์ (Utilization of Emotions)

2. ผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงของแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กให้สอดคล้องกับแนวคิดของ Mayer and Salovey (1990) ซึ่งได้ข้อกระทง 12 ข้อ

3. ผู้วิจัยนำข้อคำถามไปทดสอบความตรงเชิงเนื้อหากับผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน

4. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่มีข้อกระทงจำนวน 12 ข้อ โดยนำไปทดลองใช้กับครูประจำชั้น โรงเรียนดรุณวัฒนาจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็ก จำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 3 รูปแบบ

องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1. การรู้จักอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น	0.73
2. การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน	0.81
3. การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์	0.52
รวม	0.89

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อไปยื่นกับผู้อำนวยการโรงเรียน

2. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดย

2.1 ผู้วิจัยนำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูของคุณะผู้วิจัยคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2543) ไปให้นักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ทำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.3 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ รวมจำนวน 400 คน รูปแบบละ 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย 50 คน และเพศหญิง 50 คน

3. นำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของ Schutte และคณะ (1998) ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ถูกจำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. นำแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กไปให้ครูประจำชั้นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประเมิน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างการรับรู้ตนเองและที่ผู้อื่นประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส พีซีพลัส (SPSS / PC+) ในการวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์มาหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและความแตกต่างระหว่างเพศ

2. เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนกับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน 4 รูปแบบและความแตกต่างระหว่างเพศโดยใช้สถิติ Two – Way ANOVA หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Tukey

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น โดยใช้วิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)